

צער בעלי חיים והפסד בצדו

א. הברון, קיבוץ בארי

גרועה מכל היא הפעלת הכלב החשמלי כאשר הפרות דחוסות מכבר, כאשר אלו המקבלות שוב ושוב את ההלם החשמלי אינן יכולות להתקדם, בעוד שה"אשמות" בעיכוב מרוחקות ממקור הרעה, ואינן נפגעות או מושפעות ממנו. מי לא ראה דפתן חסר רגש המפעיל את הכלב בידעין או בלא יודעין, במצב זה?

למצב האחרון הצענו פתרון, אך לצערנו טרם נמצא אלקטרונאי שיוציאו אל הפועל, וחבל:

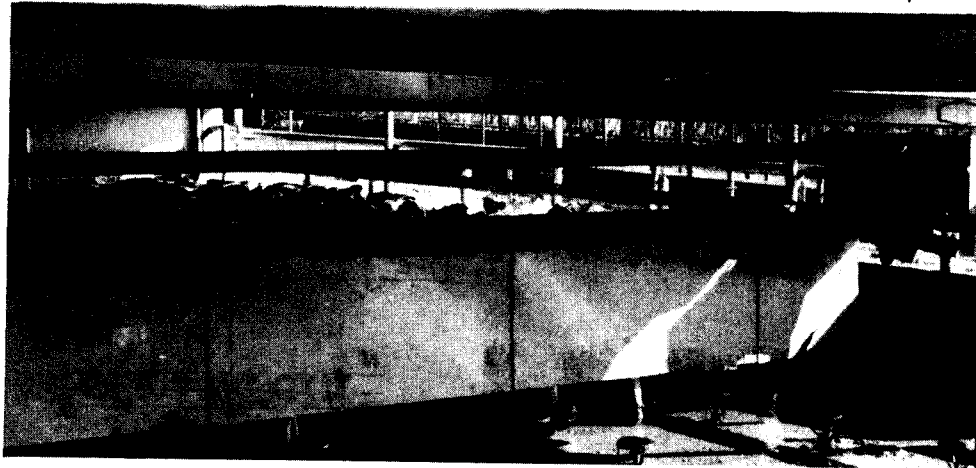
נראה שאפשר להשבית את מנגנון ההנעה של הכלב החשמלי בכל עת שקיים מגע בין הכלב לבין פרה אחת או אחדות, כלומר במצב שהכלב "מקוצר" מבחינת המתח הגבוה שהוא נושא. הכלב אמנם ימשיך להלום, ובכך ימנע פריצת פרות דרכו, אך לפרות תנתן שהות להתקדם בכיוון הרצוי, ובכך להשתחרר מבלי שידדוף אחריהן מידית. רק לאחר מכן תתאפשר הפעלה נוספת של מנגנון הזזת הכלב, במידה ותדרש.

מוטב היה, כמובן, שלא לחשמל את פרותינו בכלל, אך בינתיים אפשר להביא לשיפור ניכר, על ידי אמצעי פשוט יחסית, שניתן לשלבו במנגנונים הקיימים. בכך נפחית במידה ניכרת את העצבנות ההדדית ואת הפסדיה.

ה"כלב החשמלי" הפך לחלק בלתי נפרד ממכון החליבה הישראלי. ואמנם מה טעם בצידו משוכלל לחליבה מהירה כאשר הוא ממתין לו דומם, או פועם, לדבוקת פרות הממאנת להיכנס למכון?

אלא שהכלב שלנו אינו רק נובח, הוא גם נושך. הנשיכה – הרי היא ההלם החשמלי – והנביחה – הרי היא דעש ההפעלה המבשר את ההלם – אינם בדיוק אמצעי הרגעה לגבי פרה או מבכירה. נהפוך הוא! והרי למדנו שלקראת החליבה רצוי שהפרה תהיה במצב רוח של, אמהי, כך שתתאפשר מיטב הפעילות של הרפלקסים וההורמונים משחררי החלב. ומה בדבר ה"כימה" העוברת באורח הדדי בין הפרה הנרגזת לרפתן המתעצבן וחוזר חלילה? ומהי ההשפעה על הגורמים הכלכליים כגון תנובת החלב והספק העבודה? ומי שאל בכלל לדעתה של האגודה למוניעת צער בעלי חיים???

קיימת אלטרנטיווה הנקראת אצלנו "שער כוח" (ואולי מוטב "שער דחיסה" או "שער הקהלה" כתרגום ל-crowding gate). במתקן כזה נמנעות התקלות הני"ל, אלא שהוא כבד, מסורבל ויקר כאשר הוא מותאם לחצר מלבנית המחזיקה 80-120 פרות כבדות וחזקות כשלנו.

שער כוח נוסח ישראל – בקיבוץ גבע